

mum: Facito aliquid operis, ut te
semper diabolus inveniat occupa-
tum. Quartò, Frequens Sacra-
mentorum, Pœnitentiæ & Eu-
charistiæ usus, maximè si Con-
fessio fiat coram eodem semper
Sacerdote.

CAPUT VIII.

De Obedientia.

Obedite Præpositis vestris, &
subjacete eis: ipsi enim per-
vigilant, quasi rationem pro ani-
mabus vestris reddituri, ut cum
gaudio hoc faciant, & non gemen-
tes, hoc enim non expedit vobis.
Hebr. 13. Tres causas affert hic

Apo-

Apostolus , propter quas subdi-
ti obedire debent superioribus
suis : Prima est , quia hi perva-
gant pro nobis , *quasi rationem*
reddituri pro animabus nostris.
Quæ certè ratiō maximum af-
ferre solatium deberet omni-
bus , sub obedientiā viventibus ,
eò quòd tuti & secuti sint , se in
omnibus rectè procedere , quæ
à superioribus injunguntur :
Quamvis enim superior errare
possit hoc illudvè jubendo , sub-
ditus tamen certus est se neuti-
quam errare illud exequendo ,
nisi manifestè malum appareat.
Unde S. Hieronymus in Regul.
Monast. cap. 6. Meritò exclam-
mat : *o summa libertas , quâ ob-*
tentâ vix possit homo peccare !

Qui

Qui enim perfectè obediunt ,
quasi in navi securè dormientes
ad portum Cœlestis Patriæ trans-
portantur , vigilantibus conti-
nuò & laborantibus pro ipsis su-
perioribus suis. Altera ratio
Apostoli est , ut *cum gaudio hoc*
faciant, non gementes : grave si-
quidem & permolestum est Su-
periori , quando subditus tam
parum mortificatus invenitur ,
ut de ipso pro libitu , & quod ex-
pedire judicaverit , statuere ne-
queat , sed anxiè semper ac timi-
dè secum disquirere necessè ha-
bet , an , quod imperaturus est ,
subditus æquâ mente sit accep-
taturus , quâ verborum formâ
proponendum ut consentiat ,
quæ motiva afferenda ut persua-
deat.

deat. Tertia ratio est, quod non expedit subditis resistere voluntati Superiorum, idque Primum, quia in re gravi mortaliter peccant, teste Apostolo Rom. 13. cum ait : *Omnis anima potest a-tibus sublimioribus subdita sit, non est enim potestas nisi à DEO : qua autem sunt à DEO, ordinata sunt.* Itaque qui resistit potestati, DEI ordinationi resistit : qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt. Ideò necessitate subditū estote, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. Secundo, quia subditus non perfectè obediens in causa est, quod Superior tandem ei condescendat, & pro libitu suo agere sinat, quod sanè periculosisimum est,

&

& metuendum , nē id subdito
causa damnationis existat , dum
propriam voluntatem , quæ sola
in inferno ardet , nimium sequi-
tur , & superiorem in eam trahe-
re conatur. Unde S. Bernardus
Serm. de trib. ordin. Eccles. ad
Patres in capit. *Quisquis vel*
apertè vel occultè satagit , ut , quod
habet in voluntate , hoc ei spiritua-
lis Pater injungat , ipse se seducit.
Et tamen videmus hoc tempore
tam in Religiosis quam Eccle-
siasticis , id passim practicari ,
quod subditi ea officia & munia ,
quæ illorum voluntati & genio
minùs arrident , acceptare re-
nuant , & superiori quod sibi in-
jungi cupiunt , non obscurè in-
sinuent & quodammodo præ-
scri-

scribant , ita ut cùm ipsi ad exemplum S. Pauli seipsos indiferentes superiori offerre deberent, dicentes : Domine quid me vis facere ; Act. 9. Superior ex ipsis petere cogatur , quod Christus ex Cæxo : quid tibi vis faciam ? Luc. 18.

Porrò actus sive gradus Obedientiæ primus est , exequi promptè , fortiter & integrè rem à Superioribus præceptam . Quæ Obedientia operis dicitur . Secundus est propensio voluntatis sponte & libenter rem præceptam exequentis , & dicitur Obedientia voluntatis , distinguiturque à priori , quod in illa possit adhuc esse renisus aliquis & repugnantia

vo-

voluntatis, hæc autem insuper dicat facilitatem & propensionem ad operis executionem. Tertius gradus est Conformatio proprij Judicij cum judicio Superiorum, Judicando id optimum & expedientissimum, quod ipsi statuerint, diciturque *Obedientia intellectus*, de quâ S. Gregorius Mag. lib. 2. cap. 4. in 1. Reg. *Vera obedientia nec Praepositorum intentionem discutit*, nec præcepta discernit: quia qui omne vitæ suæ judicium majori subdidit, in hoc solo gaudet, si, quod sibi præcipitur, operatur: nescit enim judicare, quisquis perfectè dicerit obedire. Et S. Hieronymus Epist. 4. ad Rust. cap. 7. *Credas tibi salutare, quidquid*

Pra-

Præpositus præceperit : Nec de majorum sententia judices , cuius officium est obedire & implere, quæ jussa sunt , dicente Moysi : Audi Israël , & tace.

CAPUT IX.

De Temperantia.

Luxuriosa res vinum, & tumultuosa ebrietas ; quicunque his delectatur , non erit sapiens. Proverb. 20. Temperantiae nomine intelligo hic eam virtutem, quæ appetitum moderatur circa delectationem cibi & potûs , sive quatenus sub se comprehendit abstinentiam & sobrietatem : de Castitate enim, quæ species quo-

D

que